

ת"ד 10018/06/20 - מדינת ישראל נגד אלון דאבוש

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

03 יוני 2021

ת"ד 10018-06-20 מדינת ישראל נ'

דאבוש

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י בא כוחה עו"ד שמואלי
נגד
הנאשם
אלון דאבוש
ע"י בא כוחו עו"ד אלפסי

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בגרם תאונת דרכים, נזק וחבלות של ממש, בגין נהיגה בחוסר זהירות וסיכון עוברי דרך בעת כניסה למסלול נסיעה.

על פי עובדות המקרה, הרי שביום 22.3.20, בשעה 13:30 לערך, נהג הנאשם ביציאה ממקום חניה שברחוב וינגייט בהרצליה, בסמוך לבית מספר 50 ובמהלך נסיעתו, ביצע פנייה חדה שמאלה, חסם דרכו של רוכב אופנוע, דניאל גואטה, שנסע אותה עת ברחוב וינגייט לכיוון דרום וכלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה, נחבל בגופו הרוכב המעורב חבלות של ממש, כמפורט בסעיף 4 לעובדות כתב האישום ובעדותו בבית המשפט, מיום 20.4.21, עמוד 8 לפרוטוקול.

הנאשם כפר תחילה באחריותו לגרם התאונה, אך במהלך פרשת התביעה, חזר מכפירתו, הודה והורשע.

ביום 12.5.21, טענו הצדדים לעונש, כמפורט בפרוטוקול הדיון וכל צד הגיש פסיקה, לתמיכה בטיעונו.

דיון והכרעה

הנאשם נותן את הדין על גרם תאונת דרכים עם חבלות של ממש, כאשר מתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין וכפי שנקבע בע"פ 2918/13 דבס נגד מדינת ישראל:

בית המשפט נדרש לקיים בחינה תלת-שלבית לצורך גזירת העונש: בשלב הראשון עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה ואותן בלבד. זהו מתחם נורמטיבי-אובייקטיבי. לשם כך עליו להתחשב בארבעה שיקולים: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; (2) מידת הפגיעה בערך זה; (3) מדיניות הענישה הנהוגה; ו-(4) הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט לחוק (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). בשלב השני נדרש בית המשפט לבחון אם מתקיימים שיקולים חריגים הנוגעים לנאשם

ומצדיקים לסטות מהמתחם שנקבע בשלב הראשון - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על הציבור, כמפורט בסעיפים 40ד ו-40ה לחוק (סעיף 40ג(ב) לחוק). ככל שלא מצא בית המשפט להעדיף שיקולי שיקום או הגנה על הציבור, יעבור בית המשפט לשלב השלישי, שבגדרו עליו לקבוע את העונש שיושת על הנאשם בתוך המתחם שקבע.... בעוד שהשלב הראשון משקף אמת מידה נורמטיבית-אובייקטיבית, שני השלבים האחרים מביאים בחשבון את מאפייניו הסובייקטיביים-אישיים של הנאשם".

הערך החברתי ומידת הפגיעה

הערך החברתי שנפגע, כתוצאה מנהיגתו הרשלנית של הנאשם, הנו הערך של שמירה על שלמות גופו ובטחונו של אדם, ערך אותו מצווה כל פרט בחברה לשמר ולקדש.

ברע"פ 2996/13 ניאזוב נ' מדינת ישראל, נאמר:

"החובה לשמור על חוקי התנועה היא בחינת "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" (דברים ד', ט"ו), שמירה לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חיי הזולת".

ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל, נאמר: "תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

באשר למידת הפגיעה, הרי שרשלנותו של הנאשם, כפי שתועדה בסרטון שהוצג במהלך פרשת התביעה, הייתה ברמה בינונית-גבוהה. הנאשם יצא ממקום החניה, בנסיעה רצופה, בסטיה שמאלה אל עבר נתיב הנסיעה הנגדי, מבלי שטרם לוודא כי דרכו פנויה.

מעדותו של הרוכב המעורב, דניאל גואטה, עולה כי כתוצאה מהתאונה והחבלות שנגרמו לו, נאלץ לעבור שני ניתוחים בירך וניתוח בכף הרגל, רותק לביתו ל-8 חודשים וגם כיום, מוגבל בהליכה ונעזר בקב, נעזר בתרופות, לרבות קנאביס רפואי ואינו יכול לעסוק בענפי ספורט בהם עסק בעבר.

מכאן, כי מידת הפגיעה בערך המוגן לעיל, הנה משמעותית.

מדיניות הענישה הנהוגה

סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, קובע עונש פסילת מינימום של 3 חודשים, בתאונת דרכים בה נגרמו חבלות של ממש,

כאשר לחומרת הרשלנות, טיב החבלות והשלכותיהן על חיי הנפגעים, תהיה השפעה על תקופת הפסילה, מעבר לתקופת המינימום ולעניין זה, ראה עפ"ת 13694-01-14 שגב נגד מדינת ישראל, עפ"ת 62536-01-13 סבן נגד מדינת ישראל, עפ"ת 40943-03-14 נגל נגד מדינת ישראל, עפ"ת 10576-12-10 רודקוביץ נגד מדינת ישראל וכדברי כבוד הש' בן יוסף, בעפ"ת 15291-10-12 ראובן ששון נגד מדינת ישראל: "תוצאות תאונה במישור הנזק שנגרם לנפגע הינו מרכיב חשוב ברמת הענישה..."

ובעפ"ת 37974-07-12 סנדרוביץ נגד מדינת ישראל: "הלכה ידועה היא, שחומרת הענישה בעבירות תעבורה גדלה ככל שחומרת הפגיעה בנפגע התאונה ונזקיו גדלים..."

כאמור לעיל, כל צד הגיש פסיקה לתמיכה בטיעוניו וכדרכה של פסיקה, "הפוך בה והפוך בה" ותמיד יימצאו לאחד פסקי דין מקלים יותר ולשני פסקי דין מחמירים יותר, כל מקרה לנסיבותיו וכפי שנאמר - "ממילא, מלאכה זו של קביעת המתחם היא אינה בגדר פעולה אריתמטית" המבוססת על נוסחאות מתמטיות מדויקות, ויש להתיר לבית המשפט מרחב מסוים של גמישות, כל עוד מצויה החלטתו במתחם הסבירות" (ע"פ 200/13 ברמן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (5.2.2014)).

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בה הורשע הנאשם והתוצאות הקשות של התאונה, כולל פסילה בפועל, לתקופה שבין 8 חודשים ל-24 חודשים, פסילה מותנית, קנס כספי ובהתאם לחומרת החבלות, גם רכיבים נוספים, כגון - מאסר מותנה או מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות, עבודות לתועלת הציבור ופיצוי לנפגע.

גובה הקנס ייקבע בהתאם לרף העליון של ברירות הקנס כיום, ₪ 1500 ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם נוהג משנת 1990, ללא הרשעות קודמות כלל וכן, נעדר עבר פלילי.

בעניין ששון לעיל, קבע כב' השופט רענן בן יוסף: "תוצאות תאונה במישור הנזק שנגרם לנפגע הינו מרכיב חשוב ברמת הענישה... אך מנגד, גם נסיבות אישיות של נאשמים הינם כלי שיש לעשות בהם שימוש או לתת להם משקל במסגרת הענישה. נסיבות אישיות, ובהן, בין היתר התנהגותם הכללית על הכביש, המתבטאת בגיליון הרשעותיהם".

דהיינו, יש ליתן משקל לכך שהאירוע בנדון, אינו משקף את אופן נהיגתו של הנאשם, משך שנים רבות.

הנאשם הודה, לבסוף, באחריותו לגרם התאונה ולנתון זה, תהיה השלכה מסוימת על גזר הדין, כפי שנקבע למשל ברע"פ 5094/12 חטיב נגד מדינת ישראל, שם נאמר:

במקרה דנא, אדרבה, אך הגיוני הוא כי גזר דין המבוסס על הודיה יקל במידה מה עם הנאשם (כפי שעשה בית המשפט לתעבורה בגזר הדין הראשון שניתן), ביחס לגזר דין באותו כתב אישום שניתן לאחר שמיעת הוכחות, שאינו זוכה ל"הנחת הודיה" כמקובל".

לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס כספי בסך ₪ 2500 או 25 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב-5 תשלומים, שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 4.7.21.

הנאשם מוזהר כי אי תשלום במועד ולו של אחד השוברים, יוביל לתוספת ריבית פיגורים וככלל, בית המשפט לא ייעתר לבקשות לביטול ריבית הפיגורים, למעט במקרים חריגים.

2. פסילה בפועל למשך 9 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד לא יאוחר מיום 4.7.21 שעה 10:00.

על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לא יאוחר מהמועד שנקבע לעיל. היה ולא יפקיד רישיונו - ייחשב הנאשם כמי שנוהג בזמן פסילה ולא יחל מנין הפסילה.

3. אני דנה את הנאשם ל-3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

המאסר יחול על עבירות של נהיגה בזמן פסילה וגרם תאונות דרכים עם חבלות של ממש.

4. 4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

5. הנאשם ישלם לנפגע בתאונה, מר דניאל גואטה, ת.ז. 311122402, פיצוי סמלי על סך 5000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 5.9.21.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"א, 03 יוני 2021, במעמד הנוכחים.